

1.

SEMPOZYUM

KİLİSE YAŞAMINDA MERYEM ANANIN VARLIĞI

Efes Meryemana Evi'nde, 3 Ekim 2025 tarihinde Kilise yaşamında Bakire Meryem'in varlığını konu alan sempozyum düzenlendi. Sempozyumu Marie-Francoise Desrues düzenledi. Sempozyumda konuşma yapan kişilerse Peder Germano Scaglioni (OFM Conv), Peder Andrew Hochstelder (OFM Conv.) ve Peder Pascal Robert (OFM.) idi. Başepiskopos Martin, katılımcıları selamladı ve Sempozyumun hedeflerinin neler olduğunu açıkladı. Rabbin kurtuluş planında Meryem Ana'nın İsa'nın annesi ve Kilisenin annesi olarak eşsiz bir konuma sahip olduğunu, bu yüzden de Meryem Ana'nın bizim hayatımızda da eşsiz bir yeri olduğunu söyledi. İsa'nın gerçek bir takipçisi olarak tüm hayatı boyunca bize ilham kaynağı olur ve böylece dünyamızda Tanrı'nın halkı olarak kendi yaşamımızda tam fedakarlığın ne olduğunu bize öğretir. Bize eşlik etmeye, bizim için dua etmeye, bizi Oğlu ve Rabbimiz Mesih'e yönlendirmeye devam ediyor. Monsenyör Martin Kutsal Ruh'un ve Bakire Meryem'in bu dua ve meditasyon gününde yanlarında olması için dua etti.

KİLİSE VARLIĞINDA

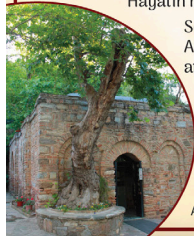
Meryem Ana

“ Selam sana,
Meryem,
Lekesiz güvercin!

Selam sana,
Hayatın hazinesi!

Selam sana,
Adaletin güneşinin
annesi!

Selam sana,
Evreni taşıyanı
Taşıyan sen! ”

Aziz Ephrem Nisibeli

AZİZ YUHANNA İNCİL'İNDE İSA'NIN ANNESİ

Peder Germano Scaglioni OFMConv

Yeni Ahit'in en edebi ve sonuncu kitabı olan Aziz Yuhanna İncil'i özellikle teolojik içgörüler açısından zengin bir içeriğe sahiptir. Olaylar, eylemler, davranışlar ve karakterler belirgin biçimde Mesih odaklı bir bakış açısı sergiler: hepsi Tanrı'nın Oğlu'nun vahyine hizmet etmektedir. Dolayısıyla, Bakire Meryem'in varlığı da bu ışık altında değerlendirilmelidir. Yuhanna geleneği, Luka'ninkinden farklı olarak Meryem Ana'dan yalnızca İncil'in başında (Kana'da) ve sonunda (Çarmıhta) ve ardından dolaylı olarak Vahiy'de bahseder. Meryem, öncelikle İncil'in başında ve sonunda İsa'nın hizmetindeki öğrencilerinin yaşamına ve inancına hizmet etmekle görevli bir imanlı ve annedir. Bu şekilde, o doğrudan ve eşsiz biçimde Oğlu'nun kişiliği ve misyonuyla ilişkilidir.

1. Kana'daki Düğün: Yuhanna 2:1-11[12], Kana'daki Düğün, yalnızca Meryem Ana'yı anlamak için değil, aynı zamanda da Yuhanna İncil'inin mesajının özünü ve özellikle de Mesih öğretisini kavramak açısından önem taşımaktadır. Vaftizci Yahya'nın İsa'ya olan tanıklığını, ilk havarilerin çağrılmasını, İlahi önsözü (1:1-18) ve anlatıyı (1:19-51) içeren ilk bölümün ardından, ikinci bölüm İsa'nın Annesi Meryem'in varlığına değinir. Meryem, Kana'daki olayın anlatımında doğrudan yer alsa da, buradaki konu öncelikli olarak onu ilgilendirmez. Nitekim, Bakire'nin karakteri, İsa'nın gizeminin vahyine ve onun görkemli ilahi kurtarıcı gerçekliğine “yerleştirildiği” için benzersiz bir önem kazanır. Bunu, Kana olayını çarmıhtaki Meryem olayıyla (Yuhanna 19:25-27) karşılaştırdığımızda rolü daha da belirginleşir. İsa'nın gizeminin ve onu açığa çıkaran “işaretlerin” başlangıcına ve zirvesine yerleştirilen bu iki bölüm, temel bir bütünlük sağlar. Bir bakıma Mesih'in tüm kurtarıcı girişiminin doruk noktalarını oluşturur.

1.1. “İşaretlerin Başlangıcı: Metin, “üçüncü gün Celile'de Kana adlı yerde bir düğün oldu” ifadesiyle bir zaman ve mekan anlatısıyla başlar, böylesine özenle hazırlanmış bir pasaj sıradan bir düğün ziyafetinden bahsediyor olamaz;

amaç insan varoluşunun zaman ve mekanında ortaya çıkan kurtarıcı bir olaydan bahsetmektir. Ardından Yuhanna hemen şu yorumu yapar: “İsa bu olağanüstü olayı gerçekleştirdi. Bir “işaret”, İsa’nın Tanrı’nın Oğlu olarak kimliğini, aramızdaki Söz’ün bedenleşmiş varlığını ortaya koymak için gerçekleştirdiği bir eylem ve iştir. Kana, diğerlerini önceden haber veren, anlamlarını ve amaçlarını ortaya koyan işaretlerin “ilkidir”. Dolayısıyla burada anlatılan olay, o kadar basit olmayıp İsa’nın misyonunu başlatan temel bir olaydır. Kana ile dünyanın yaratılışından önce Baba ile birlikte sahip olduğu görkemi, ihtişamı ve gücü (bkz. 1:1 ve 17:5) aynı zamanda da dirilişinde kendisine verilecek olanı ortaya çıkarır. İşaret, görkemi ortaya serer ve bu görkemin düşünülmesi imana yol açar: ‘ve öğrencileri’ diye sonuca varır Müjdeci Yuhanna, ‘ona iman ettiler!’ (bkz. 11).

1.2. “Üçüncü Gün.” Yukarıdaki bölüm “üçüncü gün” ifadesiyle başlar; bu yalnızca kronolojik bir gerçek değil, aynı zamanda İsa’nın dirilişinin gizemini, onun yüceliğinin gerçekten görünür hale geldiğinin ve elçilerin ona iman ettiğinin mükemmel işaretini çağrıştıran bir ifadedir. Dahası, üçüncü gün, Sina’da Yasa armağanıyla gerçekleştirilen antlaşma olayını hatırlatır ve bu da Mesih tarafından verilen Yeni Yasa ile yeni antlaşmayı akla getirir. Bu kapsamlı ve yoğun hafıza ve kehanet bağlamında, Dördüncü İncil Meryem’i şu şekilde tanımlar: “İsa’nın annesi de oradaydı”. Bu bölümde Meryem’den tekrar tekrar “İsa’nın annesi” olarak bahsedilir (bkz. 1,3,5,12); benzer şekilde, bu bölümün üçüncü cümlesinde, Meryem zor bir durumu düzeltmek için İsa’ya müdahalede bulunur.

1.3. İsa’nın Annesi, Kadın ve Saat. İsa’nın Annesi, Yuhanna’nın diğer birçok karakteri gibi (bkz. Nikodemus, Samiriyeli kadın, doğuştan kör adam vb.) insani durumlarıyla anlatılır: “Onların hiç şarapları yok”. Ancak İsa, onu hemen, başka yüce bir konuma yükselterek, daha farklı bir müdahale ve durum önerisinde bulunur: “Kadın benden ne istiyorsun? Benim saatim henüz gelmedi,” der. Ona “anne” yerine kadın diye hitap ederek, kimliğini ve misyonunu teyit etmek için aile bağlarından uzaklaşır. Annesinin sorgulayıcı

cevabı, Kudüs tapınağında annesine ve babasına verdiği cevabı hatırlatır: “Beni neden aradınız? Babamla birlikte olacağımı bilmiyor muydunuz?” (Luka 2:49) ve İsa’nın annesi ve kardeşleriyle ilgili olan sözlerini de hatırlarız (Luka 8:19-21). Et ve kan Baba’nın arzusuna ve üstlendiği misyona boyun eğmelidir. “Kadın” terimi ilk algılarımızın aksine olumsuz bir anlam taşımaz: bu terim Çarmıha Gerilmenin paralel metninde (Yuhanna 19:26) yeniden ele alınacak ve açıkça gösterilecektir; burada İsa’nın annesinin kurtuluş gizemindeki yeni kimliği ve özel rolü ortaya çıkacaktır. Oysa ki Kana’da, anneden hemen sonra hizmetlilere hitap ettiği sözlerden de anlaşılacağı gibi, bu terim yeni ve olumlu bir anlam kazanır. Her durumda da İsa kendi yerini talep eder, annesi söz konusu olduğunda bile! Zira o anda ne de olsa henüz saati gelmemiştir. İsa’nın “saati”, hem kendisinin hem de Baba’nın yüceltileceği acı, ölüm ve yücelik zamanıdır (bkz. Yuhanna 13:31; 17:1). İsa’nın tüm varoluşu bu saate odaklanmıştır: Bu saat, dördüncü İncil’in tamamını kapsayan ve “Benim saatim henüz gelmedi” (2:4) bildirisinden, “Baba, saat geldi” (17:1) bildirisinin gerçekleşmesine kadar uzanan bu saate odaklanmıştır. İsa’nın gizemli ama açıklayıcı tepkisinin ardından, Meryem’in müdahalesi, hizmetlilere Oğul’un sözünü yerine getirme çağrısına dönüşür “Size ne derse onu yapın!”.

1.4. Sembol, Yaşanmış Olay ve Kehanet.

Kana’daki olayın sıradan bir düğün olmadığı giderek daha açık hale geliyor: her şey sembolik-kutsal bir biçimde görülüyor ve İsa’nın diğer eylemlerini, örneğin ekmeklerin çoğaltılması ve kendi kanının gerçek içecek olarak sunulmasını çağrıştırıyor (bkz. Yuhanna 6:55). Kana’daki her şey bir sembol, yaşanmış bir olay ve kehanet haline dönüşür: düğün şöleni, Tanrı’nın halkıyla nihai birliğinin, Kilisenin damadı olan Mesih’te bir düğünün işaretidir. Bir sonraki bölüm olan Yuhanna 3:29’da Kilisenin damadı İsa’yı işaret ederek Vaftizci Yahya’nın kendisini “damadın sağdıçısı” olarak nitelendirmesi tesadüf değildir. Doğal olarak, düğünde bir ziyafet vardır ve sofradan şarap eksik olamaz. Şarap burada özellikle vurgulanmıştır (Dördüncü İncil’in tamamında şarap için kullanılan altı kelimeden beşi bu olayda geçer) ve önemi, Yahudilerin arınma suyuyla karşılaştırıldığında daha da belirginleşir. Eski Yasa ile bağlantılı bir ritüel öğesi

olan su, yeni şaraba dönüştürülür; bu nihayet burada olan Mesih döneminin ve onu simgeleyen sevincin simgesidir. 5:1'deki şarap, yalnızca Mesih dönemini ve Yeni Yasa'yı karakterize eden bir simge olmayıp, aynı zamanda Mesih'in kendisini de temsil eder. Kahya aslında "onun nereden geldiğini" bilmez ancak söyledikleri ve İsa'nın tüm bunları açıklamasıyla işitenler onun dostu haline gelir (bkz. Yuhanna 1:1). Dolayısıyla, Yuhanna şu sonuca varabilir: "İsa bunları mucizelerin başlangıcı olarak gerçekleştirdi, yüceliğini gösterdi ve öğrencileri ona iman ettiler. Derinliği olan bu metinde Meryem, "İsa'nın annesi" olarak görülüyor; bu unvan tam üç kez tekrarlanır. Bir anne olarak Meryem, Mesih'in öğrencisi olur ve bir ricadan yola çıkarak imana tam bağlılığını sağlayacak olan şarabın eksikliğini dile getirdiğinde görülüyor ki tam bir misyoner sorumluluğu taşımaktadır. Bu misyon, Golgota olayında daha da netleşecektir. Son olarak, İsa'nın annesi imanıyla, İsa'nın sözünü kabul eden ve yeni antlaşma topluluğunu oluşturan Rab'bin öğrencilerinin öncüsüdür. İman eden tüm öğrencilerle birlikte Meryem, sembollerin ötesinde olanı da kavrayan, beden alan Rab'bin Sözü İsa'nın gerçek bir öğrencisidir.

2. Çarmıhtaki Meryem.

Yuhanna 19:25-27'de geçen olayda Çarmıhtaki Meryem Mesih'in Paskalya Gizemi'nin merkezinde yer alan gerçekten dikkat çekici bir olaydır. Önemi, anlatısının derinliğinden, gerçekleştiği zamandan ve Kana olayıyla bağlantısından kaynaklanmaktadır.

2.1. Kana ve Çarmıh.

Kana'daki düğün (Yuhanna 2:1-12), Golgota olayını yalnızca duyurmakla ve bir dereceye kadar haber vermekle kalmaz, aynı zamanda tüm önemini ondan alır, ve 6:11 bunun olağanüstü derinliğini açığa çıkarır. İncil'in başında ve sonunda meydana gelen bu olaylar, Meryem'in karakteri ve rolünün yanı sıra Yuhanna'nın mesajını anlamamız için temel teşkil eden iki önemli bölümü oluşturur. Özenle planlanmış bu olaylar açıkça görülüyor ki birbirlerine paraleldir. Karakterler aynı kişilerdir; misyonunun başlangıcında ve sonunda İsa'nın yanında ona eşlik edenler annesi Meryem ve çarmıhta "Sevgili Havari" ile temsil edilen diğer havarileridir. Her iki durumda da, Bakire'den kişisel adıyla değil, "İsa'nın annesi" ve ardından da "kadın"

olarak söz edilmektedir. Her iki bölümde de, henüz Kana'ya varmamış olan ve Golgota'ya varacak olan İsa'nın zamanından bahsedilir. Hem Kana'daki bölümü hem de Çarmıha gerilmeyi aynı ifade izler: “Bundan sonra...,” bu sadece zamansal değil, aynı zamanda da sonuçsal ve önemli bir ifadedir, “Bundan sonra...”, inanlar topluluğunun İsa'nın etrafında toplandığı ve 19:27'de yazıldığı gibi “Bundan sonra” her şeyin gerçekleştiği andır. Genel anlamda konuşmak gerekirse şayet Kana olayı gelecek olan bir zamanın işareti olarak açıklanırsa, Çarmıh beklenmekte olan bu zamanın gerçekleştiği zamandır. Ve eğer Kana, “başlangıcın” habercisiyse, onun içerdiği işaretler, İnsan Oğlu'nun Çarmıh üzerinde yükseltilmesi, Tanrı'nın şanının açığa çıkması ve havarilerin imanlarının güçlendirilmesini sağlayan mükemmelliğin işaretidir.

2.2. İsa'nın Saatinin İçeriği. Odak noktamız, hepsi son derece sembolik ve olağanüstü teolojik öneme sahip olan İsa'nın saatinin yüce olaylarıdır. Müjdeci Yuhanna bu olayları Kutsal Yazıların gerçekleşmesi diye sunduğundan, bu olayların temel birliği ve önemi Paskalya'nın eksiksiz bir anlatımı olarak değer taşır. Başka insanların varlığına rağmen, belirtildiği gibi, Golgota'nın merkezinde üç kahramanın varlığını şöyle sıralayabiliriz:

- Çarmıha gerilmiş İnsan Oğlu olarak görkemli kraliyet ihtişamıyla İsa, yüce vahiyler sunar ve iradesinin nihai kararlarını ilan eder.
- Kana'nın aksine, burada anne konuşmaz ancak Oğul'un iradesinin ilk emanetçisi olarak ilgi odağıdır. İsa'nın annesi olarak dört kez, bir kez sevgili havarinin annesi ve bir kez de “kadın” olarak anılır.
- Çarmıhın altında durmakta olanların arasında başlangıçta adı geçmeyen fakat daha sonra Rab'bi İsa'nın bahsettiği armağanın alıcısı olan diğer Meryem bulunur. Anne, en çok adı geçip vurgulanan kişidir. Her şeyden önce, İsa'nın annesi olarak aynı zamanda bir kadının ve havarinin de annesi olarak görülür. Diğer yandan Havari sadece Efendisi İsa'nın sevip takdir ettiği takipçisi değil aynı zamanda bu nedenlerden ötürü “Kadın”ın da oğludur.

2.3. Sevilen Havari. Yuhanna 19:25-27, öncelikle annenin rolünü ve varlığını vurgulayan (Kadın, işte oğlun) ve ancak ikincil olarak dolayısıyla da anneyi öğrenciye emanet eden metindir. Ayrıca aralarındaki ilişkiler doğaya göre değil, ruha göre kurulur. O halde kimdir bu Havari? O hem bir kişi hem de bir semboldür. R. Bultmann'a göre çarmıh üzerinde gerilip asılan İsa'nın sözleri esasen Yuhanna 17:20'de bir rahip olarak Baba'ya dua ederken söylediği sözlerin aynısıdır: “Yalnız onlar için değil, aynı zamanda sözleriyle bana iman edecek olanlar için de dua ediyorum” (bkz. 8:11). M. Dibelius'a göre, Sevgili Öğrenci aynı zamanda “öğrencilerin örneği, iman adamı, çarmıhın şahidi, İsa'nın annesinin oğlu ve bir anlamda, Tanrı'ya karşı olan konumları bakımından İsa'nın kardeşleri olan öğrencilerin temsilcisi” ifadesini de içerir (20:17). Sevgili öğrenci, İsa'ya inanan ve onu kabul eden herkesi temsil etmektedir. Onlar, Tanrı'nın yeni halkını oluşturan Kurtarıcı'nın mızrakla delinmiş böğründen akan kan ve sudan doğan Kilisedir.

2.4. Kadın, Tanrı'nın Çocuklarının Annesi. Kadın, hem Sevilen Havari, hem de diğer elçilerin hatta İsa'nın uğruna öldüğü tüm inananlar topluluğunun annesidir. Bu bağlamda, Sevgili Havari tüm kurtarılmışları temsil eder ve Siyon'un Kadın-Kızı Meryem, bir zamanlar dağılmış ama şimdi bir araya gelmiş Tanrı çocukları olan antlaşma topluluğunun sembolik annesidir. Meryem Mesih'e imanla yeniden doğan herkesin annesidir. İsa'nın doğumuyla başlayan anneliği, Golgota (Kafatası) tepesinde doruğa ulaşır.

2.5. Annenin Sıcak Karşılması. Efendimiz İsa'dan bir vahiy armağanı alan ve Meryem'in anneliğiyle karşılaşan Rab'bin öğrencisi, iman dolu bir tutuma, hayati bir bağlılığa, özgürlüğün derinliklerinden gelen bir karara, özgürce verilen ancak kendi özgür iradesiyle verilmeyen bir karara davet edilir! Sevilen Havari, Efendileri olan Rab'bin armağanını reddedemez. Annenin şefkatli yaklaşımı Mesih'in gerçek öğrencilerinin en ayırt edici özelliklerinden biridir. Ve o andan itibaren Havari onu evine kabul etti.'

Meryem'in imanlıların annesi olarak bir vahiy armağanı olarak verilmesi ve

havariler tarafından kabul edilmesiyle İsa'nın işi tamamlanmış olur. Bunlar, Yuhanna İncili'nin derinliklerinden ortaya çıkan yüce ve görkemli vizyonlardır.

Çarmıhtaki Meryem'in ışığında, Kana'nın gizemli anlamı da net bir şekilde açıklığa kavuşur. Düğünün ve saatin anlamı ve bu kadının Rab'bin havarilerinin yaşamlarındaki rolü daha iyi anlaşılır.

SONUÇ: Yuhanna İncili'nde Meryem figürünü karakterize eden birkaç belirgin özellik vardır: Onun adı olan “Meryem” hiç geçmez;” İsa'nın annesi” olarak konumu vurgulanır. Meryem, İncil'in hem başında hem de sonunda bulunur, sadece İsa ile değil diğer insanlar ve İsa'nın öğrencileriyle de etkileşim halindedir. Bu son özellik önemlidir: Yuhanna İncili'nde Meryem, İsa ile diğerleri arasındaki ilişkiye dahil edilir. Bu ise İsa'nın görevinin hem başında hem de sonunda gerçekleşir. Kana'da evlenen çift ve onların konuklarıyla ilgilenir, İsa'ya ihtiyaçlarını iletir ve onları İsa'ya yönlendirir. İsa, Çarmıh üzerindeyken, annesi ve sevgili öğrencisini gerçek bir anne ve oğul gibi birbirlerine bağlar. Bu karşılıklı ilişki İsa tarafından belirlenir ve onların İsa ile kişisel ilişkilerine dayanır. Yuhanna İncili'nde İsa'nın sosyal faaliyeti, annesinin onunla konuşmasıyla başlar.

İsa, bunu annesine ve sevgili öğrencisine hitap ederek tamamlar. Meryem, tıpkı İsa'nın annesi olduğu gibi artık öğrencinin de annesidir. Meryem, herkesin ihtiyaçlarını gözeterek İsa'nın huzuruna çıkar ve herkesi İsa'nın ilahi sözlerini eylemlerinde yansıtabilmeleri için onu dinlemeye yönlendirir. Meryem, İsa'yı dünyevi hayat için, ölümlülerle birlikte olması için doğurdu ve bu nedenle Meryem bu takipçiler için kendilerine yaşam ve neşe getiren kişiyi temsil eder. O halde diyebiliriz ki, Meryem İsa'nın annesidir ve İsa'nın öğrencilerinin de annesidir.

SÜRYANI GELENEKLERİNDE BAKİRE MERYEM

Peder Adrian Hochstelder OFM Conv.

Bu konuşmada özellikle, Süryani Kilise babalarının Meryem Ana ve melek arasındaki diyalogu nasıl anladıklarını inceliyoruz. Onlardan Bakire Meryem'in bizim için örnek bir model olduğunu öğreniyoruz. Özellikle, bize manevi savaşları nasıl kazanabileceğimizi ve özgür irademizi Rab'be nasıl teslim edebileceğimizi gösteriyor.

Süryanice (Sürya-Aramice) dili, İsa tarafından konuşulan Aramice'nin bir lehçesidir. Birinci ve ikinci yüzyıllarda eski adı Edessa olan günümüz Şanlıurfa şehrinde gelişmiştir. Burada yaşayan insanlar Hristiyan olduktan sonra, inançlarını ve dillerini Irak, İran, Hindistan ve Çin'e yaydılar. Süryani Kilisesi'nin ilk yüzyıllarında İncil'i yorumlamak, dua etmek ve inançlarını yaymak için şiiri kullandılar. Hatta son derece yaratıcı dizelerle ayin duaları, ilahiler ve vaazlar bile yazdılar. Bu makalede, dört tür şiiri inceleyeceğiz: (1) dinsel öğreti (pedagojik) içerikli ilahiler, (2) diyalog şiirleri, (3) şiirsel vaazlar, ve (4) şiirsel imgeler içeren Efkaristiya şükranları.

Öğretici İlahiler

Öğretici ilahiler denince ilk akla gelen tanınmış şair IV. Yüzyılda yaşamış olan Aziz Efrim'dir. Episkoposu Pavlus, İznik Konsil'ine (325) katılmıştı. Burada Pavlus Efrim'in ne kadar yetenekli bir genç adam olduğunu görünce, onu kilisede ilahiyat öğretmeni olarak görevlendirdi.

Efrim, kilisede özellikle kısa, öz ve anlamlı nakaratları olan bu ilahileri öğretebilmek için korolar oluşturdu. İnsanlar teoloji hakkında fazla bilgiye sahip olmasalar da, kilise müziği aracılığıyla Efrim'in ilahilerini öğrenebilir ve ardından bunları evlerinde ve dışarıda arkadaşlarına söyleyebilirlerdi. Bu şekilde, Efrim yalnızca kendi kilise üyelerinin inancını geliştirmekte kalmadı, aynı zamanda İznik Konsil'i tarafından kurulan inancın yayılmasına da yardımcı oldu. Efrim, yazılarında Bakire Meryem Ana'ya büyük ilgi ve saygı gösterdi.

Efrim'in Bakire Meryem ve Havva'nın karşılaştırıldığı Kilise üzerine olan 46. Şiir Öğretisindeki iki dizeye göz atalım:

Havva akılsız ve aşağılık yılanı sorgulamak istemedi.

Ancak Bakire (Meryem) Cebaryl'e karşı sesini yükseltti.

Tedbirli anne [Havva] üzüntülerimizin kaynağı, tedbirli kız kardeş [Meryem] ise sevincimizin hazinesidir.

Havva, yılanı güvendi ve Tanrı'ya itaatsizlik etti. Oysa ki Melek Cebaryl, Meryem'e gelip İsa Mesih'in kendisinden doğacağını ve tüm insanlar için bir kurtarıcı olacağını söylediğinde, Meryem meleğe sordu: "Ben bir erkek tanımıyorum, nasıl çocuk sahibi olabilirim?" Melek bir açıklama yaptı: "Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'dan bir mucize gerçekleşecek." Sonunda Meryem bu vaadi kabul etti (Luka 1:26-38). Hristiyan gelenekleri boyunca, Lyonlu İreneus'tan başlayarak Kilise Babaları, Meryem ve Havva'yı karşılaştırdılar.

Diyalog Şiirleri

Melek kendisine geldiğinde Bakire Meryem ne hissetti? Meryem'in hissettiklerini anlayabilmek için Süryani Kilise Babaları diyalog şiirleri yazdılar ve bu şiirleri ibadet sırasında dua ederken söylediler. Diyalog şiirleri genellikle iki kişinin Kutsal Kitap'tan konular hakkında tartışmasını ya da konuşmasını içerir. Bu şiirlerde karakterler karşılıklı olarak sırayla konuşurlar: İlk kıta da bir kişi ikincisinde diğer kişi söz alarak devam ederler ve genel olarak bu kıtaların sayısı da ellidir. Süryani Ortodoks geleneğinde, özellikle Noel ve Paskalya'dan önceki haftalarda, kıtalar iki koro tarafından gece ayinlerinde söylenir. Bu şiirlerin çok faydalı bir yönü de gece yarısı dualarında uyanık kalmayı sağlamalarıdır. Ayrıca, önemli teolojik gerçekleri açıklayıp öğretirler ve cemaat duaları olarak kullanıldığında insanları Tanrı'ya yaklaştırırlar. V. Yüzyıldan sonra ortaya çıkan, Melek Cebaryl ile Meryem Ana arasındaki karşılaşmayı konu alan bir diyalog şiirinden birkaç satır okuyalım:

MELEK: Esenlik seninle olsun,
Tanrı'nın Annesi
Sen kutsanmış olansın, genç kadın
Ve içindeki meyve de kutlsaldir

MERYEM: Meryem sorar; Siz kimsiniz
Efendim?
Ve ne demek istiyorsunuz?
Söylediğiniz şeyler benden çok uzak
Ve bunun anlamı konusunda hiçbir
fikrim yok.

MELEK: Ey kutsanmış kadın, sevinç
senin içindedir
En Yüce Olan senin içinde, korkma,
Senin içinde lütuf eğildi
Dünyaya merhamet dağıtmak için

MERYEM: Yalvarırım efendim, beni
üzmeyin
Siz ateşe bürünmüşsünüz; lütfen beni
yakmayın
Söylediğiniz şeyler bana yabancı
Ve ben anlamını kavarayamıyorum.

MELEK: Baba bunu bana bildirdi, ve
şimdi ben de sana duyuruyorum. Baba
ile Oğlu arasında paylaşılan bu gizem
Tanrı'nın beni gönderdiği anda seninle
tüm dünyada parlayacak.

MERYEM: Sen ateşten yaratılmışsın,
beni korkutma.
Ateşlere bürünmüşsün, beni ürkütme.

Ey ateşli olan, neden sana inanayım ki?
Söylediğin tüm bu şeyler bana tamamen
yabancı.

MELEK: Eğer karşılık verseydin çok
şaşırtıcı olurdu,
çünkü senin rahminde kalmak isteyen
En Yücenin rahme düşüşünü anlatan
Sana getirdiğim mesajı iptal ederdi.

MERYEM: Korkuyorum efendim seni
kabul etmeye,
Çünkü annem Havva
arkadaş gibi konuşan yılanı kabul
ettiğinde
önceki yaşadığı şanıdan alınıp
götürülmüştür.

MELEK: Babadan gönderildim ben
Bu mesajı sana iletmek ve onu buna
zorlayan sevgisi için
Öyle ki O'nun oğlu senin rahminde yer
bulsun
Ve senin üstünde de Kutsal Ruh yer
bulsun

MERYEM: Bu durumda Ey Bekçi,
cevap vermeyeceğim
Eğer Kutsal Ruh bana gelecekse,
Ben onun hizmetkarıyım, ve O güç
sahibidir
Dediğin gibi olsun.

(Brock 2011, 12-16, 20-22)

Bu çok kısa alıntıda neler görebiliriz? İlk olarak yazar, Meryem Ana'nın hissettiklerini hayal etmeye çalışıyor. Meryem Ana'nın çok doğal, insani şüphe, tedirginlik ve korku hislerini anlatıyor. Bir insanın görkemli meleğin önündeki hislerini tarif ediyor.

Ne de olsa, diyalog şiir, dua olduğu için, bizlere ayırt ederek itaat etmeye öğretiyor. Çok güzel bir öğretisi var. Biz Meryem Ana'nın satırlarını okuyarak, dua ederek, kendimizi onunla özdeşleştiriyoruz. Bir bağlantı kuruyoruz. Biz de bize gelen mesajları, düşünceleri dinlemeyi ve sorgulamayı öğreniyoruz. Hangi soruları sormamız gerektiğini öğreniyoruz. Bir bağlantı kuruyoruz. Biz de dinlemeyi öğreniyoruz ve bize gelen mesaj ve düşünceleri dinleyip sorgulayarak öğreniyoruz. Hangi soruları sormamız gerektiğini öğreniyoruz.

Şiirsel Vaazlar

Meryem Ana'nın Melek Cebail ile karşılaşmasını en çok anlatan yazıların pek çoğu, Suruç'lu (eski adı Seruç) Yakup'un şiirsel vaazlarıdır. V. ve VI. yüzyıllarda Türkiye ve Suriye sınırındaki Batman bölgesinin episkopos yardımcısı ve sonra episkoposu olan Suruç'lu Yakup'un 700'den fazla şiirsel vaaz yazdığını söylenir. Elimizde aşağı yukarı 400 tane kaldı. Suruç'lu Yakup şiir şeklinde o kadar güzel vaaz ve Kutsal Kitap yorumu veriyordu ki, Kutsal Ruh'un Flütü olarak tanınmaktadır. Hem Süryani Ortodokslar hem de Katolikler (Maronitler özellikle) onu Aziz olarak tanırırlar. Özellikle Bakire Meryem'in bize nasıl örnek olduğunu anlatır. Tanrı'nın Annesi bize nasıl ruhani savaşlar yapacağımızı öğretir. Yakup vaazında Meryem'in güçlü tartışma ve muhakeme yeteneğini vurgular.

Yakup'un vaazından anlıyoruz ki sorular sormanın iki faydası vardır:

- 1. Doğru ve erdemli akla uyup uymadığımızı ayırt etmek.*
- 2. Bana söylenen gerçekler, başkalarının yararına daha güzel bir şekilde anlatılacak ve yayılacaktır!*

Ancak, bunun da ötesinde Meryem Ana örneğinde daha derin bir gerçeği

görüyoruz: Soru sormak imanın bir parçasıdır. Sorularımız hatta şüphelerimizi bile Tanrı'yı ve bizim için olan planını daha iyi anlamak için kullanırsak, imanımız büyüyecek ve olgunlaşacaktır. Şayet amacımız Tanrı'ya itaat etmekse, sorgulamam tıpkı bir rahim gibi O'nun ve O'nun iradesinin hayatımda doğmasını sağlayacaktır.

Ayin Şükran Duaları

Kutsal Kitap'da meleğin Meryem'in üzerine Kutsal Ruh'un ve Tanrı'nın gücünün ineceğini söylediği gibi olacak ve İsa Mesih'e hamile kalacaktı... benzer şekilde, Kutsal Ayin sırasında, ayini yöneten papaz Kutsal Ruh'un ekmek ve şarabın üzerine inmesini ve onları Mesih'in bedeni ve kanına dönüştürmesi için dua eder. Luka 1:35'de hatırlayacağımız gibi Melek Cebrail şu sözleri dile getirir: “Kutsal Ruh senin üzerine inecek ve Yüceler Yücesinin gücü seni gölgeleyecek; bu yüzden doğacak olana da Kutsal, Tanrı'nın Oğlu denecek.” Her Kutsal Efkaritiya Ayini'nde papaz ekmek ve şarabın üzerine Kutsal Ruh'un inmesi için yakarır. Bu şekilde, Efkaristiya'nın kutsanması ile İsa Mesih'in Meryem'in rahmine düşmesi arasında doğal bir bağlantı kurulur. Efrim, bu bağlantıyı açık bir şekilde ilahi içinde açıklayarak öğretir.

Süryani Ortodoks Kilisesi'nin birçok şükran duasında, Efkaristiya kutsaması ile İsa Mesih'in enkarnasyonu arasında başka bir bağlantı daha bulunmaktadır. Aziz Yakup Şükran Ayini'nde, papaz Kutsal Ruh'un ekmek ve şarabı Rab'bin kendi gölgesiyle kaplamasını isteyerek dua eder. Özellikle Melek Cebrail'in Meryem için söylediği sözler, Kutsal Efkaristiya Ayin töreninde ekmek ve şarabın kutsanması için kullanılır. Kutsal Ruh'un çağrılmasıyla, papaz şimdi Meryem'in önünde durup kutsal gebeliğini ilan eden Cebrail'i sembolize eder. Dahası, “gölgeyle örtmek” fiiline dönersek, Havarilerin İşlerinde Kutsal Ruh'un yeni iman edenlerin üzerine inmesini tanımlamak için kullanılır (Hav. İş. 10:44 and 11:15). Bu fiil, hem Tanrı'nın kudretinin Meryem'in üzerine inmesini, hem de Kutsal Ruh'un Ekmek ve şarap üzerine inerek onları Mesih'in bedenine ve kanına dönüştürmesini tanımlamak için kullanılır. Meryem'in özgür iradesi ve işbirliği, Kutsal Ruh'u çağıran papazın özgür iradesi ve işbirliğine, hem

de imanla Kutsal Efkaristiya'yı alacak cemaat bireylerinin özgür iradeleri ve işbirliklerine karşılık gelir. Ekmek ve şarap, papazın duası sırasında gerçekten Mesih'in bedeni ve kanına dönüşürken, bireysel Hristiyanların yaşamları üzerindeki kutsallaştırıcı etki, onların rızasını ve işbirliğini beklemektedir.

MERYEM ANA: İMAN, ÜMİT VE CESARET KADINI

Peder Pascal Robert OFM

Başepiskopos Martin, Meryem Ana'nın günümüzdeki inanç, dürüstlük ve doğruluk dolu bir yaşam için nasıl ilham kaynağı olmaya devam ettiğine dair bir sunum yapmamı istediğinde, aklıma gelen ilk düşünce şuydu: ***Tanrı'nın Oğlu'nu yetiştirmek üzere seçilip görevlendirilen bu olağanüstü kadın kimdi?*** Havarilerin İsa'nın ölümüne giderken çektiği acılara ve Çarmıh üzerindeki feci ölümünün acı dolu gerçekliğine tanıklık etmeleri, dirilen Rab İsa ile hayret verici şekilde karşılaşmaları ve Kutsal Ruh'un sağladığı gücün havarileri ve ilk Kilise'yi, İsa ile hayatlarının başlangıcından itibaren yaşadıkları yolculukları üzerinde düşünmeye yönelttiğinde, dünyayı günahtan ve ölümden kurtarmak için kendini kurban eden Kurtarıcısı'na olan inanç deneyimleriyle hayatlarında yeni bir ışık doğmuştu.

Aynı şey Meryem Ana için de geçerliydi. Meryem Ana ile ilgili İncil'de

anlatılanlar ve Kilise Babalarının yazıları, havarilerin ve ilk Kilisenin düşünceleri ve Meryem Ana'nın İsa'nın yaşamında ve Tanrı'nın Kurtarıcı planında oynadığı rolün kanıtıdır; Meryem, Oğlu Tanrı'nın hem kendisi hem de tüm insanlığın Kurtuluşu için olan planlarını kavrayarak bilgelik ve anlayışla olgunlaşırken, onu sevmiş, ona bakmış, onu beslemiş ve onu takip etmiştir.

Meryem, İsa'nın yanında durmuş, reddedilme, alay konusu olma, zulüm görme ve Çarmıhta ölmesinin acısını yaşamış ve paylaşmıştır. Havarilerin ve ilk kiliselerin kalpleri, İsa'nın Çarmıhtaki kanı ile arınmıştır; ancak aynı zamanda sabırla Çarmıha dek Oğlu'nu takip eden İsa'nın annesinin acısını ve ızdırabını da derinden hisetmişlerdir; çünkü Tanrı'nın Kurtuluş planına tamamen teslim olan İsa ve Meryem için önemli olan tek şey bu yolda birlikte yürümeleriydi. Rab, İsa'nın Havarilerine ve öğrencilerine, “Bu benim Oğlum, Seçilmiş Olanımdır, onu dinleyin” (Luka 9:35) diye emrettiği gibi dünyadaki yaşamından ayrılmadan önce İsa, Bakire Meryem'i Kiliseye anneleri, ilham kaynağı, koruyucusu ve şefaatchisi olarak verdi. Çarmıh üzerindeyken sevgili havarisine, Meryem'i işaret ederek “Annen” dedi ve havari de onu evine aldı. İsa bunu, takipçilerinin onu gerçek bir mürit olarak örnek almalarını ve onlara yeni bir hayat yaşamaları için rehberlik ederken, onlara müjdeyi duyurmak için zulme karşı koyma cesaretini ve gücünü verirken ve İsa'nın misyon görevini tüm yürekleriyle yerine getirirken, tüm uluslara müjdeyi duyururken, varlığı onlara İsa'nın zamanın sonuna kadar onlarla birlikte olacağına dair verdiği sözün güvencesine tutunurken, onu dinlemelerini istediği için yaptı.

Meryem'in ilk kilisede ve İsa'nın her takipçisinin hayatındaki rolü o kadar önemliydi ki, dualarında ve birlikte yaşadıkları hayatta, ***Tanrı'nın Oğlu'na ebeveynlik etmekle görevlendirilen bu olağanüstü kadın kimdir?*** diye kendilerine soruyor olmalılar. Meryem Ana'nın lütuf dolu yaşamı ve örnek öğrenciliğiyle daha da hayranlık ve manevi güçle dolan bu kişiler, basit bir insanın nasıl böyle lütufla dolu olabileceğini ve bizzat Tanrı tarafından Oğlu'nun annesi, Kilisenin annesi ve tüm nesiller için İsa'ya olan inancın ilham kaynağı olarak seçilecek kadar kutsallığa erdiğini de kendilerine sormuşlardır.

Bakire Meryem, Hristiyanlığın ilk yüzyıllarından beri Tanrı'nın annesi olarak onurlandırılmış ve yüceltilmiştir. Aziz Priscilla katakomblarındaki resimlerden birinde, Meryem Ana'yı kucağındaki Çocuğu ve yanında muhtemelen İşaya peygamberle birlikte görürüz. Diğer iki resim ise Müjde ve Epifani'yi işaret eder.

Bahsedilen tüm resimler ikinci yüzyıla aittir. Aziz Petrus ve Aziz Marcellinus'un katakomplarında, üçüncü veya dördüncü yüzyıllara ait hayranlık verici bir resimde Meryem'i Aziz Petrus ve Aziz Pavlus arasında görürüz. Burada Meryem, kollarını açmış dua etmektedir. Meryem'e adanmışlığın muhteşem bir başka göstergesi de üç ve dördüncü yüzyıllara dayanan ve Meryem'in şefaatinin gösteren "Senin himayene uçuyoruz" duasıdır. Dördüncü yüzyıldaki Kilise Babaları, Tanrı'nın annesini birçok ve değişik şekilde övmüşlerdir. Çeşitli bayramlar ve dualar, ilk yüzyıllardan itibaren ve Kilise tarihi boyunca inananların Meryem Ana'ya duyduğu sevgi ve saygının bir yansıması olarak ortaya çıkmış, ancak aynı zamanda Tanrı tarafından Meryem'e verilen görev ve İsa'ya Tanrı'nın Oğlu, beden almış Söz, Tanrı'nın vaadlerinin gerçekleşmesi, dünyanın Kurtarıcısı ve Kurbanına inanan ilk kişi olarak sürdürdüğü rol bağlamında İsa hakkındaki İncil anlatısını vurgulamayı amaçlamıştır. Meryem Ana'ya duyulan diğer bağlılıkların yanı sıra, Tespih Duası, Meryem Ana'nın İsa'nın yaşamındaki ve Kurtuluş Tarihindeki rolünü ortaya koyar. Bu duayla, Meryem Ana'nın yüreğiyle, Meryem'in Oğlu'na olan sevgisiyle, onun inancı ve umuduyla dua edilmektedir. Meryem Ana Oğlu'nun hayatının gizemlerini düşünürken ve "bütün bunları yüreğinde düşünüp irdelerken" (Luka 2:19) bizi de İsa'nın yaşamını ve öğretilerini içselleştirmeye yönlendirir.

Meryem Ana, dünyanın farklı yerlerinde görünerek zorluklarla karşılaşan imanlılara rehberlik etmeye, teselli etmeye ve cesaretlendirmeye devam ediyor. Bu kutsal karşılaşma yerleri, insanları kutsal bir yaşama, huzura ve tövbe etmeye yönlendiren türbeler haline gelmiştir.

Tanrı'nın Oğluna ebeveynlik yapma görevini üstlenen bu olağanüstü kadın kimdi? Dünyanın her yerinde, İsa'nın en sadık takipçilerinin yetişmeleri

sürecinde evlerinde ve cemaatlerinde Meryem Ana'ya saygıyla çeşitli ibadetlere katılırken ve Meryem Ana ile ilişkilendirilen çeşitli türbeleri ziyaret ederken kendilerine sordukları soru budur. Kutsal Yazılar Meryem Ana'yı olağanüstü bir kadın olarak anlatırlar. Günümüzde, İsa'nın annesi ve Kilise'nin Annesi Meryem'in hayatından, Hristiyan değerleri ve inançları hakkında kendi bağlamımızda ve küresel gerçeklikte neler öğrenebiliriz?

AİLE ODAKLI KİŞİ

Nasıralı Meryem, sıradan bir kadındı. Filistin'in Celile bölgesinde küçük bir kasabada genç bir Yahudi kızı olarak yetişti. Anne ve babası dindar yahudiler olduğu için, onu insani değerlerle yatıştırmenin yanı sıra, kızlarının dini eğitimini de Kutsal Yazılar, etik normlar ve geleneklere göre yaptılar. Böylece Meryem, evde ve sinagogda Tevrat'ı, Peygamberleri ve öğrenmesi gereken duaları dinleyerek büyüdü. İbranice Kutsal Yazılar, Nasıralı bir Kadın olarak duasının ve yaşam tarzının ayrılmaz bir parçasıydı. Ebeveynlerinin sevgisinin, ilgisinin ve fedakarlıklarının yanı sıra, onlara saygı duymanın ve itaat etmenin öneminin de farkındaydı. Bir kız evlattan beklendiği gibi, ailesine ve topluma karşı sorumluluklarını seve seve yerine getirdi. Tanrı ile olan yakınlığı halkının tarihiyle başladı ve kendi doğumuyla kişiselleşti ve Tanrı, insanlığı yeni bir ufka ve vaadlerinin gerçekleşmesine doğru yönlendirmek için onu zamanı geldiğinde seçti. Bireyler ve toplum olarak yaşamlarının Tevrat aracılığıyla Tanrı tarafından yönlendirildiğini biliyordu. Evlilik çağı geldiğinde, ebeveynleri onu Yusuf'a söz verdiler. Meleğin Müjdesi onların nişanlılık döneminde gerçekleşti.

Meryem Ana ve Aziz Yusuf, vicdanlı ve sorumluluk sahibi ebeveynlerdi. Ailevi, toplumsal ve dini sorumluluklarını büyük bir özveriyle yerine getirdiler. Meryem Ana ve Aziz Yusuf, İsa'yı dünyaya getirmede insan işbirlikçileri olma yolunda Rab'bin iradesini kabullendiler. Rab, yaşamın yaratıcısıdır ve çocuklar da Rab'bin onlara armağanıdır. İnsan yaşamı yalnızca insanın müdahalesiyle sınırlı değildir; her insanın hayatının kaynağı Rab'dir ve bu nedenle kutsaldır. İman ikrarımızda, "Hayatın Bahşedeni olan Kutsal Ruh'a inanıyorum" deriz.

Rab, ebeveynlere emanet ettiği çocukların bakıcıları olma sorumluluğu vermiştir. Hepimiz kendi ailelerimizi Kutsal Aileye göre şekillendirmek isteriz. Meryem Ana ve Aziz Yusuf, çocuklar için en iyi eğitimin, ebeveynlerin günlük hayatlarında inanç ve kanaatlerini nasıl yaşadıkları olduğunu çok iyi biliyorlardı. Tüm dini ve dünyevi sorumluluklarını büyük bir özveriyle ve sadakatle yerine getirdiler.

İsa, Meryem Ana ve Aziz Yusuf ile yaklaşık otuz yıl geçirdi. Kutsal Aile içinde insani ve ruhsal gelişimini tamamladı, her zaman Göklerdeki Baba'sının misyonuna odaklandı ve onun işbirlikçileri olan ebeveynlerine itaat etti. Bu nedenle bu gelişim yıllarında bilgelik, fiziksel gelişim, Rab ve insanların gözünde lütuf bakımından gelişti (Luka 2:52). Söz olan İsa, beden aldı, bize Tanrı'yı tüm yarattıklarına karşı şefkatli Baba olarak tanıttı. Baba ve herşeyin yaratıcısı olan Rab için İsa, tüm insanlığı yaşamlarının ve ilişkilerinin kutsallığını yansıtan bir hayat süren Rab'bin tek ailesi olarak bir araya getirir. İsa, bir ailede dünyaya geldi, insanlar arasındaki ilişkilere saygı duydu ve değer verdi. Aileleri birbirine bağlayan ve güçlendiren dini, kültürel ve toplumsal geleneklerin yanı sıra bütünleşmiş kişileri ve sorumluluk sahibi insanları gözetmenin de ne denli önemli olduğunu biliyordu. Kutsal Aile, tüm dini yükümlülüklerle sadakatle katıldı; ebeveynleri nüfus sayımına kayıt yaptırmak için uzun bir yol kat etti ve bir soru üzerine İsa, insanların devlete karşı olan görevlerini yerine getirmeleri gerektiğini söyledi. Yaşamın her kesiminden insanlarla ilgili sosyal faaliyetlere katıldı ve bu karşılaşmaları, onların yaşamlarını sevgi ve merhamete dönüştürmek için kullandı. Aile içindeki evlilik törenlerine katıldı, üzüldükleri anlarda dostlarına teselli oldu, misafirperverlik karşısında bunun tadını çıkardı ve tüm bu tarz toplantıları onların imanlarını derinleştirmek için birer fırsat olarak değerlendirdi.

Bu nedenle, Meryem Ana ve Aziz Yusuf, sorumluluk sahibi ebeveynliğin örnekleridir. Ebeveyn olmak Tanrı'nın bir lütfudur ve çok önemli bir sorumluluğu taşımak demektir. Ebeveynler, çocuklarına barınak, giyim, yiyecek ve eğitim sağlamak için yeterli bir kazanç için çok çalışırlar. Ancak önemli olan,

çocuklarına anlamlı ve sorumlu bir yaşam sürmelerine yardımcı olacak manevi ve ahlaki eğitimi sağlamaktır. Ebeveynler çocuklarını televizyon, cep telefonu ve bilgisayarların insafına bırakmak yerine, onlara zaman ayırmalı ve onlarla olmalı ve birlikte zaman geçirmelidir. Hiçbir şey, ebeveynlerin sorumluluklarının ve varlığının yerini tutamaz. Ebeveynler Tanrı'nın bahsettiği çocuk armağanı için ona şükretmeli ve onları koruması, güçlendirmesi, mutlu ve lütuf dolu bir hayata yönlendirmesi için Tanrı'ya emanet etmelidir. Ebeveynler, hep birlikte dua eden bir ailenin her zaman bir arada kalacağına bilincinde olmalıdır.

İMANI BÜYÜK KADIN

Mesih'in kusursuz bir takipçisi olarak Meryem Ana, Tanrı'nın planına razı oldu. Karar anında, Tanrı'nın kendisi için olan planına karşı olan inancı, insani korkularından, belirsizliklerinden ve çekincelerinden daha güçlüydü; Tanrı'nın iradesine teslim oldu: "Bana söylediğin söz yerine gelsin." Varlığının özünde İsa'yı kabul etmesi, aynı zamanda İsa'yı gebeliğinin başından itibaren takip ederek, Tanrı'nın sevgisi ve merhametiyle kaybolmuş ve aşırı yük altındaki insanların hayatlarına şifa ve bütünlük getirerek, İsa'yı Çarmıh'taki zorlu yürüyüşünde ve ölümünde, görkemli Dirilişinde ve Baba Allah'a yükselişinde yakından takip ederek ilerlemesi onun inanç yolculuğunun daha başlangıcıydı. Hayatının amacı, dünyanın kurtarıcısıyla yakınlaşarak ve bir imanlı olarak O'nu izleyerek, İsa aracılığıyla insanlık için Tanrı'nın kurtarıcı planının farkındalığını her an artırmaktı.

İman eden tüm kadın ve erkekleri temsil eden Meryem Ana, kendisini tümüyle Tanrı'ya emanet etmiş ve elçisi aracılığıyla kendisine seslenen Rab'be "imanından kaynaklanan itaatini" göstermiştir. Cevap olarak verdiği "EVET" sözü aynı zamanda tüm inananların, Tanrı'nın lütfuyla yürekten işbirliği yapmaları ve kendilerini ilahi yaşam ve ruhsal armağanlarla güçlendiren Kutsal Ruh'un eylemine her zaman açık olmaları yönündeki bir inanç beyanıdır. Meryem Ana, Tanrı'nın halkıyla olan derin bağına şükranla kabul etti. Rab, her koşulda halkına ve vaatlerine sadık kalmıştır. Meryem Ana, Tanrı'nın bizim için olan planlarını dinleyip kabul etmemiz ve inancımızı eyleme dökmemiz,

topluma ve toplum içindeki en muhtaç kesimde olan kişilere isteklice hizmet etmemiz için bize ilham vermeye ve yardım etmeye devam ediyor.

ÜMİT KADINI MERYEM

İsa, Meryem Ana'yı Çarmıh üzerindeyken tüm insanlar arasından, sevgisi, koruması ve şefkatiyle kendisini takip edenleri, Kiliseyi koruyup yönlendirmesine uygun gördüğü en iyi kişi olarak seçti. Meryem, Tanrı'nın Söz'ünü yaşamına kabul eden, Çarmıhını alıp onu Golgota'ya dek takip eden ve kurtuluş tacını alan ilk ve mükemmel imanlı kişiydi. İsa, "Tanrı'nın Söz'ünü kabul eden ve ona göre yaşayana ne mutlu!" dediğinde annesinin ne kadar kutsanmış olduğunu biliyordu. Bu nedenle, bizi İsa'ya götürmek için en güvenilir ve yetkin kişi odur. Toplumsal yaşamı içinde İsa'yı izledi ve öğrencileri o acı çekerken korkudan oradan uzaklaşıp gittiklerinde Meryem korkusuzca Oğlu'na eşlik etti; İsa'nın Çarmıha giden acı çektiği ve eziyete maruz kaldığı dar olan yolunu, imanlıları bekleyen ödülü, vaad edilen yeni yaşamı, Tanrı'nın görkemini ve sonsuz yaşamı iyi biliyordu.

Meryem Ana, İsa'yı "Bizimle olan Tanrı, muhtaçların Kurtarıcısı ve yaptıkları mücadelelerinde onların yanında duran kişi olarak biliyordu. Tanrı'nın insanlığa yeni bir hayat verme vaadinin İsa'da gerçekleştiğini de biliyordu. İnsanlar koşulsuz iyilik kaynağı Rab'bi izlemelidir, Meryem daima tüm nesillere öğüt verir, "O, size ne derse onu yapın". Meryem Ana bize çok önemli bir ders veriyor: şayet samimi bir şekilde İsa'yı takip eder ve onun öğretilerine göre bir yaşam sürersek, bolluk, bereket, neşe ve huzur dolu bir hayat yaşarız.

CESARETLİ BİR KADIN

Meryem Ana yapacağı yolculuğun hiç de kolay olmayacağını farkındaydı, ancak bir o kadar da yalnız olmayacağını da biliyordu; Tanrı'nın ellerinde olduğunun ve onun kurtarıcı planlarının İsa'da gerçekleşeceğini de bilincini taşıyordu. O hem kucağında asla södürülemeyecek bir sevgi ateşiyle İsa'yı sallayan bir anne, hem de ona derin bir imanla tapan anneydi.

Rab'bin Oğlu'nun annesi olarak bizzat Rab tarafından seçildiği göksel haberi aldıktan sonra Meyem kendisi için herhangi bir ayrıcalık ya da özel bir konum talep etmez. Bunun yerine yaşı geçgin kuzeni Elizabet'in de bebek beklediğini işiten Meryem Ana onu ziyaret etmeye ve ona bakıp ilgilenmeye karar verir. Meryem Ana bizlere Rab'bin hizmetinde olmanın sevgimize, ilgimize ve bakımımıza ihtiyaç duyan herkesin hizmetinde olmak anlamına geldiğini gösterir. Onun Rab'be tümünden teslimiyeti ilahi Kurtuluş planını tam ve güvenle kabul ederek alçakgönüllülükle hizmet etmesi anlamına gelir.

İsa, bize acımızın ve ızdırabımızın Haçını taşıdığını hatırlatır, ancak onu takip ederek, onun lütfunun inananlar için her zaman mevcut olduğunu bilerek Rab ile işbirliği yapma sorumluluğumuzdan asla kurtulamayız; diğer yandan Rab, tüm dünyada kurtarıcı misyonunda bizim her zaman ona katılmaya hazır olmamızı bekler. Hristiyan olmak demek çarmıhta ve çarmıh aracılığıyla şekillenen bir “varoluş biçimi” diyeceğimiz “çarmıha gerilmiş bir hayat” yaşamaktır. Dolayısıyla, İsa'nın Çarmıhı bize sadece Mesih'in öldüğünü öğretmekle kalmaz, aynı zamanda başkaları için fedakarca bir sevgiyle yaşanan hayatımızı nasıl sürdüreceğimizi de öğretir.

İsa'nın çarmıhta en çok değer verdiği destek, Meryem Ana'nın sesiz varlığıdır. Meryem Ana, Tanrı'nın kurtarıcı planlarında insan işbirlikçisi olduğundan acılarını en iyi anyan kişidir. Tanrı'nın insan yaşamındaki hayat veren varlığının ve insanlık tarihindeki şekillendirici müdahalesinin derinden farkındadır. Onun varlığı İsa'ya güç verir, sevgisi teselli eder ve acısını hafifletir. Onun sevgi dolu varlığı yalnızca kutsal bedenini acıtan yaraları iyileştirmekle kalmaz, aynı zamanda onu insan ihanetinden, reddedilmesinden ve saldırganlığından dolayı çektiği acıları iyileştirir. Meryem Ana, bize yaşam yolculuğunda acı çekenler için verdiğimiz sessiz desteğin ve duaların, onlara karşı duyarlılığımız ve ilgimiz kadar büyük önem taşıdığını öğretir. Sevgiyle yaptığımız sadık hizmetimiz ve güven verici Hristiyan varlığımız da toplumun iyiliği için önemlidir.

Bu dünyadaki her erkek ve kadın için, İsa ve annesinin Çarmıh yolunda buluşmaları, günümüzde çocukları için ağır acılar çeken, haksız yere mahkum

edilen, inançları nedeniyle hak etmedikleri davranışlara maruz kalan, ezilen ve sömürülen, istismara uğrayan, ayrımcılık gören, aç kalan ve insanlık dışı koşullarda yaşamaya zorlanan birçok annenin hayatını yansıtan güçlü bir olaydır. İsa ve annesinin bu şekilde buluşmaları tüm anneler için bir cesaret, güç, lütuf ve iyilik kaynağıdır. Annelerimize saygı duymamız ve hayatlarımızdaki koşulsuz sevgi ve fedakarlıklarına değer vermemiz gerektiği hatırlatılır. İsa, her zaman yanımızda olan bir anneye sahip olabilmemiz için Meryem Ana'yı bize verdi. Acılarımızda ve hayatımızdaki belirsizliklerde bizi teselli etmek, cesaretlendirmek ve güçlendirmek için anne sevgisiyle her zaman yanımızdadır. Kutsal Annemiz, başta özellikle anne şefkati, tesellisi ve çeşitli ihtiyaçlarında şefaati için kendisine yaklaşanlar olmak üzere tüm insanlık için her zaman bir lütuf olacaktır. O, bizi anlar, mücadele ettiğimizde yanımızda durur, hayatlarımızın zor ve sıkıntılı olduğu zamanlarda da bize güç verir. O bizim iyiliğimiz için dua eden yoldaşımız ve Oğlu Rab'bimize bizim için şefaet eden en güvenilir aracımızdır.

2.

İZMİR BAŞEPISKOPOSUĞU BİRİNCİ KİLİSE KURULU TOPLANTISI

İzmir Başepiskoposluğu Kilise Kurulu toplantılarının ilki 4 Ekim 2025 tarihinde Meryem'in kutsal adını taşıyan Bornova Kilisesi'nde yapıldı. Bu tarihi toplantı, Assisili Aziz Fransua Bayramı'nda gerçekleşti. İncil'e uygun olarak yaşam sürdürmek onun dünyada var olma biçimiydi ve Mesih onun her söylediği ve yaptığı şeyde yansiyordu. Misyonu, Yaratılış'taki özgün uyumu ve güzelliği yeniden sağlamaktı ve tüm yaratılanların Tanrı'nın ailesi olarak yaşamasını ve Yaratıcı Baba Tanrı'ya övgüler sunmasını arzuladı. Tüm kardeşlerinden daima imanlı olmalarını ve Kiliseye itaatkar ve sadık kalmalarını istedi.

Başepiskopos Martin, Kilise Kurulunu toplantıya çağırdı ve kiliselerde yürütülmekte olan güzel çalışmaları takdir ettiğini ve bundan duyduğu minneti dile getirdi. "Ancak yine de, Rab'be hizmet ederken rehavete yer yoktur, her zaman tetikte kalan hizmetkarlar ve akıllı bakireler gibi daima henüz başarılı olmuş olanların üzerine yenilerini eklemeli ve her zaman yeni gelişmelere yer olduğunu unutmamalıyız. Kilise hizmetinin geliştirilmesi tarihsel bir olaydır, hakikaten bu

iş Kiliseye en çok ihtiyaç duyulan, armağan edilmiş Kutsal Ruh'un yardımıyla işler. Kilisede yapılan bu hizmette Kutsal Ruh ona iman, ümit ve cesaret lütfunu bağışladı. Kilise ancak cemaat düzeyindeki yerel topluluklar gerçek bir aidiyet duygusuna sahip olduğunda ve Kilise yaşamına etkin şekilde katıldıklarında canlı ve evrensel bir topluluk haline gelebileceği gerçeğini fark etmiştir.

Dolayısıyla, her bireyin oynayacağı bir rol vardır ve katılımcı bir Kilise haline gelmelidir. İmanlıların, Mesih'in misyonunda eşit ortaklar olarak dinlenmeleri ve Dirilen Rab'bin yaşayan, bahşeden ve seven varlığının tanıkları olmaları için Kutsal Ruh tarafından güçlendirilmeleri gerekir. Müjdeleme hizmeti küçük bir deneyimli grubun işi olarak görülmemelidir, vaftizleri sayesinde bu iş tüm inananların sorumluluğudur. Bu da kişisel fayda sağlama ve şahsi ilgi noktalarımızın ötesinde düşünmeye hazır olmak ve içimize kapanmamıza neden olan engellerin üstesinden gelmekle başarılabilir. Ayrıca bu konu, Tanrı Söz'ünü dinleyen, kendi hayatlarıyla bütünleştiren ve somut eylemlerde kendini gösterenlerden oluşan bir aile kurma isteği ve dönüşüm sürecini gerektirir. Yıllar geçtikçe Mesih'i arayan insanların, yani katekümenlerin sayısının artmasıyla gelişmekteyiz. Oysa ki, bölünmüş bir topluluk tam aksi bir tanıklık ifadesi olacaktır. Tek bir Kilise vardır ve yalnızca bu Kilisenin güçlenmesine katkıda bulunan çabalar bir değer taşır. Dahası, birliği sağlayan bağların güçlü olduğu topluluklarda, insanlar birbirleriyle manevi, sosyal ve ekonomik sorunlarını paylaşabilir ve çözmeye gayret edebilir; Kilisenin sosyal kurumlarına etkin biçimde katkı sağlayarak ona güç verirler. Sinodal Kilisenin gerçekleşme süreci, düzenli bir özdeğerlendirme ve değişim gerektirir. Her defasında, Kutsal Ruh'un, insanlık ve ortak yuvamız için baskıcı ve yıkıcı olan değerlere karşıt bir kültür olma hedefinde toplumu yönlendirdiği yeni ve alternative yollar keşfedilir.”

Başepiskopos Martin, Kilise Kurulu'nda inananların pastoral ve manevi ihtiyaçlarını dinleyerek, düşünerek ve tartışarak bu başepiskoposluğun bağlamsal gerçekliğinde Mesih'in misyonunu gerçekleştirmede etkili ve uyumlu bir çaba gösterebileceğini vurguladı.

İzmir Başepiskoposluğu'nun papazlar, rahipler ve diğer gönüllü temsilcileri Kilise Kurul'una katıldılar ve kendi cemaatlerinin çeşitli manevi ve pastoral faaliyetleri hakkında karşılıklı olarak bilgi alıp vererek paylaşımda bulundular. Her kilisenin kendi bakış açısı, diğer kilise topluluklarını Havarilerin İşleri'nde (Hav. İş. 1:14) anlatılan ilk Kilise örneğine benzetmeye çalışmak olması gerektiğinden, bu bağlamda Mesih'e iman üzerine kurulu olan, duada birlik içinde kalan, karşılıklı ilişkilerinde sevgi ve merhametle yönlendirilen ve toplumun içinde İncil Müjdesinin dönüştürücü gücüne tanıklık etmek için samimi çaba gösteren topluluklar olmalıdırlar.

1. Episkoposluk, Kilise Kurulu'nun kurulmasından sonra, verileri güncelleyecek, daha fazla katılımı teşvik edecek olan koroların kurulması, ayinde Kutsal Kitap bölümlerini okuyacakların seçimi, Meryem Grupları gibi çeşitli girişimlerle her kilise cemaatinde birlik ruhunu güçlendirecek çalışmalara ihtiyaç duyulacaktır.
2. Çocuklar ve yetişkinler için kilise eğitimine devam edilirken, hazırlık aşamasındaki katekümenlerin de eğitimi sürdürülmelidir. Yıllık inziva günleri, Dua ve Meditasyon günleri ve Hac ziyaretleri de imanlıların ruhsal gelişimlerine katkı sağlayacaktır.
3. Güncel iletişim araçları da kilise eğitimi ve İncil'in yayılması için kullanılmalıdır.
4. Yerel kilisenin oluşumu ve güçlendirilmesinde gençlerin daha fazla katılımına ihtiyaç vardır. Kilise cemaatleri içinde ve Başepiskoposluk düzeyinde çeşitli dini ve sosyal programlar düzenlenmelidir.

Toplantının sonunda Başepiskopos Martin, Peder Adrian OFM, bayan Dephiny ve Peder Moses OFM Conv.'dan oluşan organizasyon komitesine ve katılımcılara bu tarihi toplantıya gösterdikleri içten katılımları için teşekkür etti. “İnanç yolculuğumuza birlikte devam edelim, her birimiz hayatımızda Rab’bin bizim için olan planlarını gerçekleştirmek üzere gönderilmiş birer elçileriz. Bu nedenle, inananlar topluluğunun her üyesi değerli ve kutsaldır. Dirilen Rab, İzmir Başepiskoposluğu’nun yeryüzünün tuzu ve dünyanın ışığı olma yolundaki tüm çabalarını kutsasın.” dedi.

3.

ASSİSİLİ AZİZ FRANSUA BAYRAMI

4 Ekim 2025 tarihinde Bornova'daki Fransisken Manastırı'nda Assisili Aziz Fransua Bayramı kutlandı. Efkaristiya ayini kutlaması Başepiskopos Martin Kmetec tarafından gerçekleştirildi. Peder Adrian, Başepiskopos ve gelen cemaat üyelerini bu bayram nedeniyle selamladı ve Aziz Fransua'nın kendilerine kardeş sevgisi ve birlikteliği sağlamasını diledi. Başepiskopos Martin verdiği vaazında, bu sene Aziz Fransua tarafından yazılan Yaratılış İlahisi'nin 800.

Yıl dönümünü kutladıklarını belirtti. Aziz Fransua tarafından yazılan bu ilahi, tüm insanlığa Tanrı'nın yarattıklarına karşı sorumlu birer koruyucusu olmaları için bir ilham ve meydan okumadır. Aziz Fransua, çevrenin örnek bir azizidir. Tüm yaratılanlarda Tanrı'nın bir yansımasını görebiliyordu. Bu nedenle tüm yaratılanların en sevgi dolu ve şefkatli Tanrı'ya övgü ilahisini kendisiyle birlikte söylemelerini diledi. Her yarattığı kız ve erkek kardeş diye adlandırmıştı, kimse onun ailesinin dışında

bırakılmamıştı. Günümüzde, dünyamız büyük bir çevre kriziyle karşı karşıyadır. Gelişme adı altında, varlığımızın teminatı olan su kaynaklarını ve havayı kirletiyoruz. İnsanlığın bu yavaş ölümünden kurtulması için Aziz Fransua'nın idealini ciddiye almalıyız. Kendimize bugün evimizi, dünyamızı kurtarmak için ne yapabileceğimiz sorusunu soralım. Yaşam tarzımız, yaratılışa olan sevgimizi gösteriyor mu? Nasıl başkalarının da bu gerçeği kavramalarını sağlayabiliriz?

Son olarak Peder Paskal, Başepiskoposa, papazlara ve cemaattekilere bu kutsal birliktelikleri için teşekkür etti.

Metropolitan Archbishop of Izmir

İZMİR BAŞPİSKOPOSUĞU'NA MEKTUP

Papa XIV. Leo'nun 27-30 Kasım Tarihleri Arasında Gerçekleştireceği Ziyaret

Papa XIV. Leo'nun Türkiye'ye yapacağı ziyaret kamuoyuna açıklandı. Papa, 27-30 Kasım tarihleri arasında Türkiye'deki Hristiyan toplulukları ziyaret edecek, ardından Lübnan'a geçecektir.

Ziyareti kapsamında öncelikle Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan ile bir araya gelecek, ardından Türkiye'deki Hristiyan topluluklara zaman ayıracaktır. Bu ziyaret, hepimiz ve Kilisemiz için imanımızı derinletecek önemli bir olaydır. Mesih tarafından kurulan ve kurtuluşun kutsal ayini olan Paskalya gizemine dayanan Kilise'ye ait olduğumuzu hatırlatacak; birlik ve beraberliğimizi güçlendirecektir.

Papa Leo'nun bu ziyaretteki temel amacı, Patrik Bartholomeus'u ziyaret etmek ve öncüllerinin ekümenik çabalarını sürdürmektir. Vefat eden Papa Francis'in isteği doğrultusunda, İznik Konsili'nin 1700. yıldönümünü kutlamak üzere Patrik Bartholomew ile birlikte İznik'i (Nicea) ziyaret edecektir.

Kutsal Çoban olarak bize mesajını iletmeğe üzere geliyor. Bizler, onun teselli ve umut dolu sözlerini dinleyecek; İsa Mesih'i izleyen bireyler olarak İncil'in değer ve ilkelerine göre daha iyi yaşamak adına onun teşviklerine açık olmalıyız.

Pope, konuşmalarında İslam ile diyalog konusundaki yaklaşımını ifade edecek; dünya barışı, özellikle Filistin ve tüm Orta Doğu'daki barış çabaları gibi önemli meseleleri de ele alacaktır. Oppure, umudun bir hacısı olarak geliyor. Ziyareti, dışlanmış ve yoksul insanlara duyduğu ilgiyi ve onlarla olan dayanışmasını ifade edecek; Hristiyanlığın evrensel mesajını tüm iyi niyetli insanlarla paylaşmayı amaçlayacaktır.

Bu ziyarete dua ederek ve imanımızı derinleştirerek hazırlanalım. Onu, Baba'nın hepimize olan sevgisinin büyük bir işareti olarak görelim. Allah, Papa Leo'yu kutsasın; Ona ve tüm halkına, kurtuluş yolunda rehberlik etmesi için ışık ve güç versin.

Meryem Ana, arzularımızı kutsal kalbine kabul etsin ve dualarımızı Oğlu, Rabbimiz e Kurtarıcımız İsa'ya ulaştırsın.

İçten dileklerle, umudumuz olan İsa Mesih'te sizleri selamlıyorum.

Fatima 10.10.2025

+ Most. K. M. K.

† Martin KMETEC, OFMConv
Metropolitan Archbishop of İzmir

İZMİR KATOLİK KİLİSESİ

<https://senpolikarpizmir.com/>

ADRES: Necatı Bey Bulvarı n°2A
35210 Konak - İzmir